

Насловна страна

Идентитет Војске Србије

Фото:
Даримир Банда

| 4 |

У фокусу БОГАТА ВОЈНА САРАДЊА СРБИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ

Током боравка у Србији министар одбране Републике Белорусије генерал-потпуковник Андреј Равков присуствовао је, заједно са својим домаћином министром одбране Александром Вулином, делу увежбавања учесника мултинационалне тактичке вежбе „Словенско братство 2019”

Магазин Министарства одбране и Војске Србије „Одбрана” наставља традицију „Ратника”, првог војног листа у Србији, који је изашао 24. јануара 1879.

Издавач

Медија центар „ОДБРАНА”
Београд, Браће Југовића 19
medijacentar@mod.gov.rs

Директор

Стевица С. Карапанџин, пуковник

Главни и одговорни уредник

Драгана Марковић

Уредници

Мира Шведић, Душан Глишић

Новинари

Владимир Вјештић, Мартина Новак

Сарадници у броју

др Зоран Миладиновић, др Мирјана Зорић,
Биљана Миљић, Никола Дражовић

Дизајнер

Оливера Синадиновић

Фотографи

Горан Станковић (уредник), Даримир Банда,
Јово Мамула, Душка Стефановић

Језички редактори

мр Наташа Николић, Слађана Мирчевски

Коректор

Слађана Грба

Секретар редакције

Татјана Шућин

Телефони

Директор 3241-258; 23-809
Главни и одговорни уредник 3349-489;
Секретар редакције 3201-809; 23-079
Графичка припрема 3240-019; 23-583
Маркетинг 3201-728; 23-728; 3349-536
Продаја 3201-810; 3241-254; 23-810
Телефакс 3241-258

Адреса

11000 Београд, Браће Југовића 19
odbrana@mod.gov.rs
redakcija@odbrana.mod.gov.rs
www.odbrana.mod.gov.rs

Жиро-рачун

840-312849-56 МЦ „Одбрана”

Претплата

Анжелика Стојанов
pretplata@odbrana.mod.gov.rs
Претплата 3241-009; 3201-995; 23-995

За припаднике МО и Војске Србије преко РС
месечно 80 динара. За претплатнике преко
Банка Поштанска штедионица
месечно 90 динара.

Штампа „ПОЛИТИКА” АД, Београд
ISSN 1452-2160, COBISS.SR-ID 125540364

Магазин излази месечно

У фокусу

6 | Девети међународни сајам наоружања
и војне опреме „Партнер 2019”
Наше знање за наше оружје

Стајна тачка

8 | Идентитет Војске Србије
Снага темељних вредности

Систем

15 | Поклон Управи за логистику

16 | Пето заједничко гађање циљева у
ваздушном простору „Шабла 2019”
Плес до мете

22 | Мултинационална вежба
„Платинасти вук 19”

26 | Покретно логоровање припадника
Мешовите артиљеријске бригаде
„Ватрени скок 2019”

32 | „Словенско братство 2019.”
Усклађено дејство

38 | Ваздухопловни завод
„Мома Станојловић”
Висине као изазов

43 | Међународна научна конференција
Исход истраживања

Глобално

46 | Савремена Бугарска армија
Између реформи, скраћења
и интеграција

50 | Белорусија

На коридору највећих ратова

55 | Историја на дувару

55 | Кинеска геостратегија
алтернатива западној
глобализацији

Култура

56 | Изложба Саве Шумановића
– повод за реч више
Сликар у белом мантилу

58 | Промоција романа „Балканска међа”
Ивана Наумова
Чувар српског идентитета

Историја

60 | Александар Васиљевич Суворов

Спорт

61 | „Куп Ингушетије 2019”
Златна медаља за Србију

Огласи

62 | Сервисне информације,
конкурси

„Одбрана” је члан Европског
удружења војних новинара

Пишу за
„Одбрану”

Проф. др
Срећко Ђукић,
дипломата

Пуковник др
Миљан Милкић
Институт за
стратегијска
истраживања

Др Александар
Животић, професор
Филозофског
факултета
у Београду

Потпуковник доцент
др Далибор Денда
Институт за
стратегијска
истраживања

Оно од чега смо саздани

Чини се да склоност ка историји, уколико нам то није изабрани позив, сазрева с временом. Врло често у неким зрелијим годинама посежемо за енциклопедијама, а затим и за ретким и специфичним издањима која нам примичу слику о заједничкој прошлости. Нису ретки ни родослови, који на породичном стаблу нижу слике предака. А ако се боље загледамо, видећемо и да срж тих стабала чине – војници. Таква нам је била историја.

Ослонац на традицију је, наравно, само један од стубова идентитета. Идентитет је оно што нас разликује и одређује. И као појединце, и као народ, и као војску. Спознајом сопственог идентитета, одговором на питања по упутству егзистенцијалиста: ко сам, одакле долазим, куда идем, већ је донекле одређен и шири идентитет – народа коме припадамо. У Стајној тачки овог броја пишемо о идентитету Војске Србије. Њена традиција је и те како битна у обликовању идентитета народа. А тај идентитет има посебну улогу у стварању осећаја припадности. Осећај припадности у овом пирамидалном низу рађа патриотизам, а самим тим и јаку вољну – моралну компоненту. Ону која нас покреће и води.

Искуства свих ранијих победа, свете и светле странице наше војне историје, с разлогом чувамо и негујемо. Некада нас као народ оптужују да превише живимо у прошлости, понекад нас упозоравају да не памтимо довољно дуго... Која је права мера сећања? Шта је то што нас одређује? Мало је народа увек било на правој страни историје – на страни добра. Мало је малих народа својим жртвовањем уписано великим словима у светску историју. И својим ратоводством – увек одбрамбеним. Наша војна традиција је као део културе сећања, део националног идентитета.

Често је понављана чињеница да само онај ко познаје и поштује своју прошлост, може да се одреди у садашњости и дома-

шта будућност. Због тога је снажна обнова културе сећања – успостављањем спомен-соба у Министарству одбране и Војсци Србије, покретањем едиције „Ратник”, недавно промовисане у Дому Војске Србије у Нишу, снимањем филмова о Кошарама и Паштрику, великим бројем историографских књига војног издаваштва, којима је обележено 100 година од завршетка Првог светског рата – природни ослонац нашег идентитета.

Свет се прилично изменио, изгубио је људске финесе...

„Не могу никада да схватим једног човека који седа у авион и баца бомбе на неки простор, знајући да ће тако поубијати неке људе, децу, жене. И да се онда мирно врати кући и настави живот у кругу своје породице. То прелази све могуће оквире људског и води човечанство ка роботима, ка машинама-убицама, које немају никакве везе са људским. Та слика је круна 20. века” – рекао је у једном интервјуу за „Одбрану” Љуба Поповић.

Војска Србије је она војска којој су признања за храброст, пожртвованост, истрајност, војничку вештину и патриотизам одавали вековима чак и њени противници на бојишту, попут немачког цара Вилхелма Другог: „Штета што тај мали народ није мој савезник”. Ханс Фогел, немачки војни лекар, рекао је: „У сваком рату и свакој војсци има забушаната, али у част српске војске морам рећи да у њој кукавичлук и дезертација на фронту пред непријатељем беху потпуно непознати”. Келнске новине из 1918. године у чланку „Психологија повлачења” пишу: „Мало војника се тукло онако како се тучао српски војник. Он је умирио тамо где му је било наређено да се држи”.

На меморијалној поставци Команде КоВ у Нишу исписане су речи које представљају суштину одбране земље те 1999. године: „Ни корак назад, тамо је Србија”.

Можда други не желе да памте, наше је да не заборавимо.!

Драгана Марковић

*Мало је народа
увек било на правој
страни историје
– на страни добра.*

*Мало је малих
народа својим
жртвовањем
уписано великим
словима у светску
историју. И својим
ратоводством
– увек одбрамбеним.*

*Наша војна
традиција је као
део културе сећања,
део националног
идентитета.*